

Sygn. akt III KZ 69/15

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

w sprawie M. M.

skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 13 listopada 2015 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie sędziego Sądu Okręgowego w Toruniu

z dnia 8 września 2015 r., sygn. akt WKK 3/15,

w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu

z dnia 5 lutego 2015 r., sygn. akt IX Ka 663/14

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Wskazany zarządzeniem odmówiono przyjęcia osobistej kasacji skazanego M. M. od wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 18 kwietnia 2015 r., sygn. akt IX Ka 663/14, utrzymującego wyrok Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 14 października 2014 r., sygn. akt II K 117/13, wobec faktu, że kasacja nie odpowiada wymogom formalnym przewidzianym w art. 526 § 2 k.p.k., albowiem nie została sporządzona i podpisana przez pełnomocnika będącego adwokatem.

Na powyższe zarządzenie zażalenie złożył skazany M.M., który zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych oraz naruszenie prawa materialnego i procesowego mające istotny wpływ na treść zaskarżonego zarządzenia, tj. art. 9 § 1 i 2 k.p.k., art. 439 § 1 k.p.k. w zw. z art. 40 § 1 pkt 6 k.p.k. oraz art. 84 § 3 k.p.k. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia oraz „nakazanie ustanowienia kolejnego adwokata z urzędu do wniesienia kasacji”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego M. M. nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem nie w sprawie niniejszej nie doszło do naruszenia przepisów procesowych wskazanych w środku odwoławczym.. Stosownie do treści art. 526 § 2 k.p.k., jeżeli kasacja nie pochodzi od wskazanych w tym przepisie podmiotów, to powinna zostać sporządzona i podpisana przez obrońcę lub pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym. W związku z tym osobista kasacja skazanego nie realizuje wskazanego wyżej przymusu adwokacko - radcowskiego, a zatem obciążona jest brakiem formalnym, który uniemożliwia nadanie jej biegu, niezależnie od faktu czy autor zachował termin do jej wniesienia. Skarżącemu w postępowaniu okołokasacyjnym został wyznaczony obrońca z urzędu, który nie stwierdził podstaw do sporządzenia i wywiedzenia kasacji obszernie uzasadniając swoje stanowisko w pisemnej opinii wydanej w trybie art. 84 § 3 k.p.k. (k. 405-408, t. III). Skazany został o tym fakcie w odpowiedniej formie poinformowany (k. 409, t. III)). Mimo to, w kolejnych kierowanych do Sądu pismach domagał się wyznaczenia mu „innego obrońcy w celu sporządzenia kasacji” (k. 410, 443, t. III).

W związku z powyższym przypomnieć należy, że pełnomocnik z urzędu w swej decyzji co do istnienia podstaw do wniesienia kasacji zachowuje pełną autonomię. Dlatego stanowisko to jest dla sądu wiążące, tym bardziej, że brak jest argumentów do kwestionowania rzetelności przedsięwziętej czynności procesowej. Skarżący również ich nie wskazuje. Nie ulega wątpliwości, że prawo skazanego do korzystania profesjonalnej pomocy prawnej, który wykazał niemożność poniesienia wynikających z tego tytułu kosztów bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania siebie i rodziny (art. 78 § 1 k.p.k.), zostało zrealizowane przez jednokrotne przyznanie - z urzędu - pełnomocnika dla wykonania czynności procesowej objętej przymusem adwokacko – radcowskim. Oznacza to, że Sąd nie miał obowiązku wyznaczania skazanemu kolejnego pełnomocnika z urzędu, który zgodnie z oczekiwaniami M.M. sporządziłby i wniósł kasację (zob. postanowienie SN z dnia 17 czerwca 1997 r., V KZ 57/97, OSNKW 1997/9-10/82).

W konsekwencji, skoro sporządzona przez skazanego kasacja jest dotknięta wskazanym wyżej brakiem formalnym, który nie został w trybie art. 120 § 1 k.p.k.

usunięty w terminie określonym zarządzeniem z dnia 11 sierpnia 2015 r. (k. 440, t. III), to prawidłowo wydano zarządzenie o odmowie jej przyjęcia.

Z tych względów Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.